

Bütün yasavullar Kağan'dan buyruk almışlardı. Geceleri Çinlilerin çadırlarına iyice göz kulak olacaklar, bu geceden işe başlayacaklardı. Evli bir Çinlinin çadırına giren Türk yakalanacak, çadırdağı Çinli kadın da onunla birlikte deliğe tıkılacaktı. Kadının kocası varsa deliğe tıkılmadan önce yasavullardan elli sopa yiyecekti. Yasavulbaşı Bağa Tarkan da bu gece görev başında bulunacaktı. Başa Tarkan, yanında, biri Çince bilen iki yasavul olduğu hâlde dolaşıyor, ara sıra Çinli çadırlarının önünde duruyordu. En ufak bir sese kulak veriyordu. Kağan'ın buyruğu kesin ve sertti. Zaten Başa Tarkan da çokandır böyle bir buyruk bekliyordu. Ötüken'de işlerin tatsız gitmesine üzülenlerin başında kendisi vardı. Onun için, her gece gün ışığıncaya kadar ortalığı gezmemeyi, beklemeyi göze almıştı.

8. BÖLÜM
YARGI

Gece yarısına doğru ortalık soğudu. Başa Tarkan durmaksızın gezmekten acıkmıştı. Yasavullardan birini kırmızı getirmeye gönderdi. Kendisi de öteki yasavulla bir ağaçın dibinde bekledi.

Uzaktan ağır adımlarla birisi geliyordu.
Başa Tarkan yasavula yavaşça.

İyi bak.
Bakalım
taniyacak
misin?

dedi.

Gelen, onların oldukça yakınlarından geçti.
Sağa sola baktığı yoktu. Yürüyüp kayboldu.
Bağa Tarkan sordu.

Gene gezmeye koyuldular.
Bu böylece sürüp gidiyordu.

Yasavullar Kara Budak'tan yirmi adım uzakta idiler.
Beşi diz çökmüştü. Beşi onların ardında ayakta duruyordu.

Bağ'a Tarkan buyurdu.

Ok
çek!

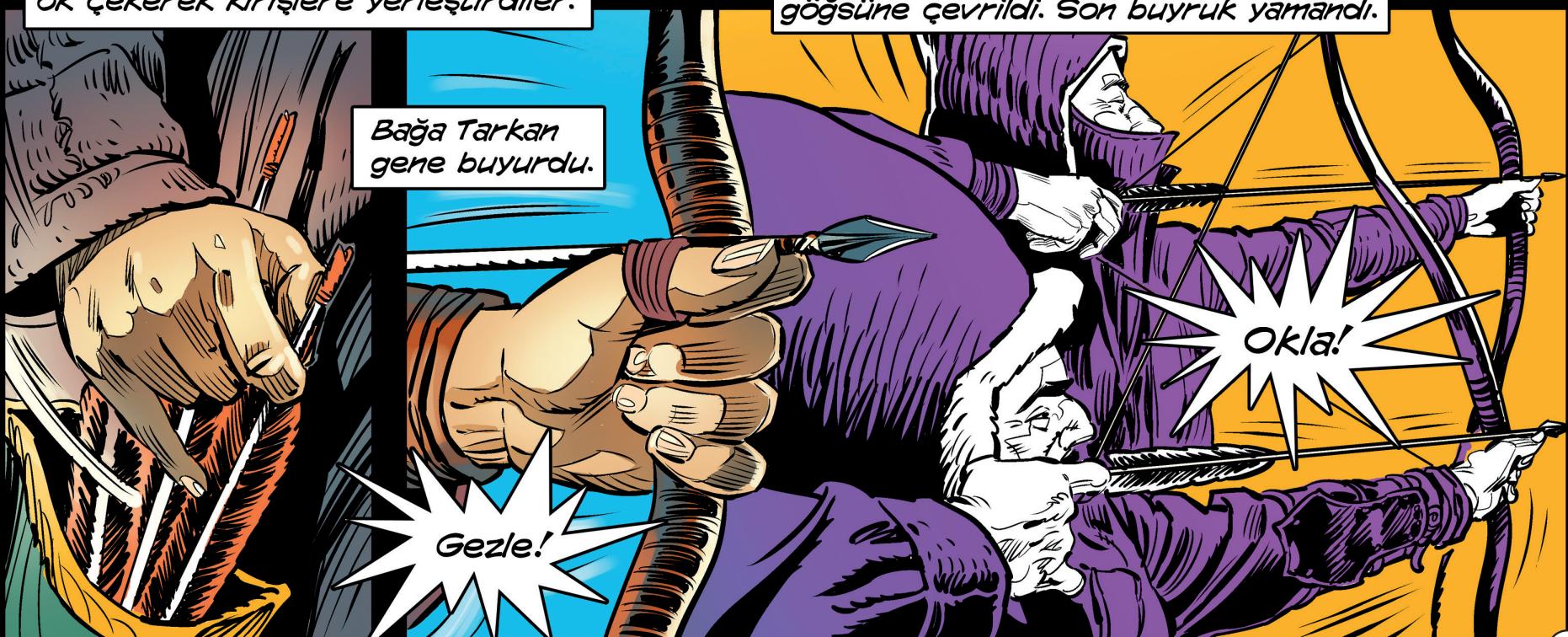
On yasavul sadaklarından birer ok çekerek kırışlere yerleştirdiler.

Yaylar gerildi ve Kara Budak'ın göğsüne çevrildi. Son buyruk yamandı.

Bağ'a Tarkan gene buyurdu.

Gezle!

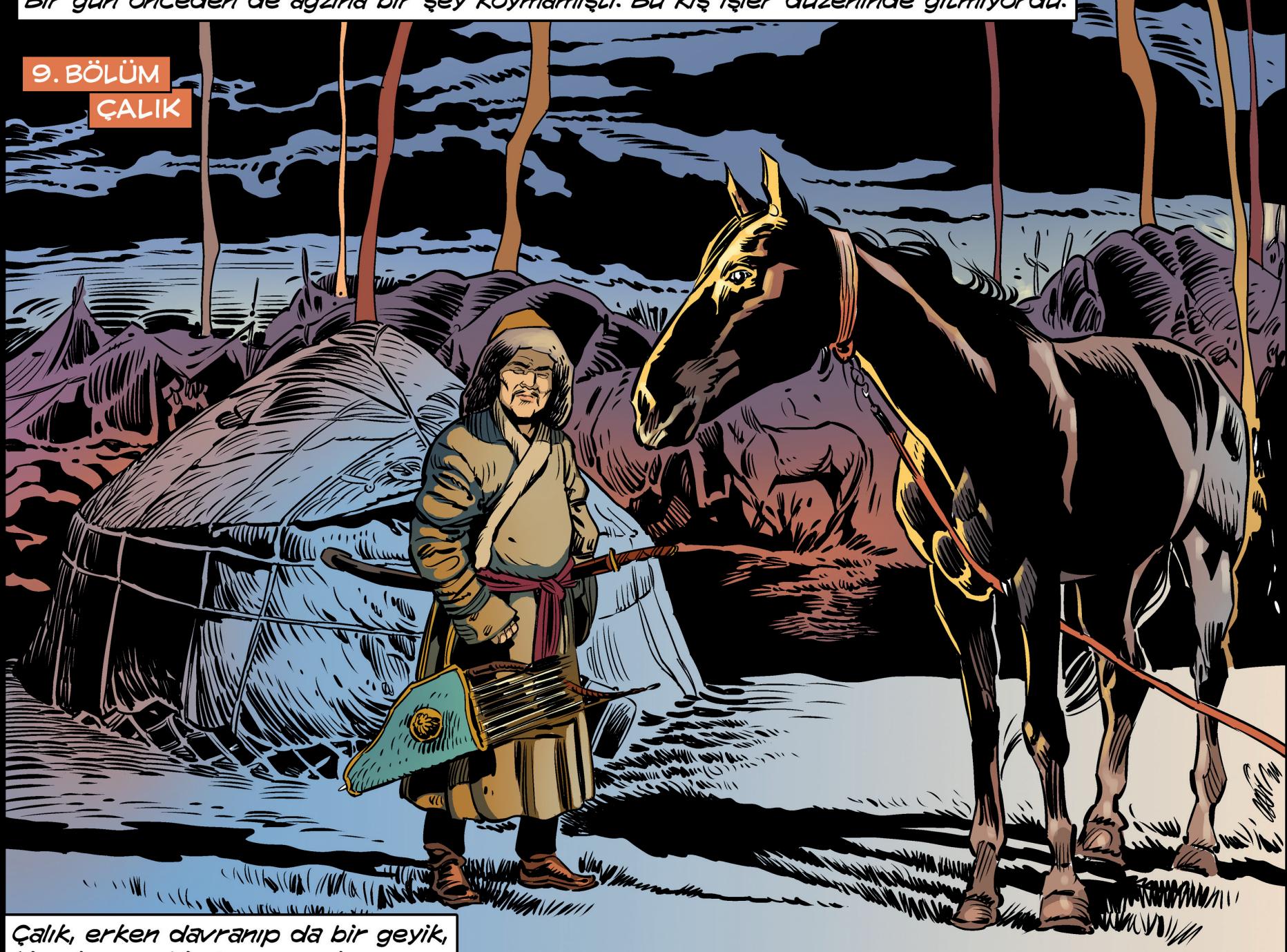
Okla!

"Açın üzerine dokuz yorgan örtüler uyuyamaz" sözünü Çalık çok iyi anlamıştı. Son yiyeceklerini anasıyla evdesine ve üç çocuğuna verip kendi aç yattığı için bütün gece üzümüş, uyuyamamıştı. Bir gün önceden de ağızına bir şey koymamıştı. Bu kiş işler düzende gitmiyordu.

9. BÖLÜM

ÇALIK

Çalık, erken davranışın da bir geyik, hiç olmazsa bir tavşan avlamazsa işin nereye varacağını bildiği için çok erkenden kalkarak dağa yöneldi.

Bir tavşan avlayabilmek için sadagündeki otuz oku harcamaya razi idi.

Atını sürerken karanlıklar arasında bazı gölgeler görür gibi oldu. Bakışlarını keskinleştirdi. Kendisi gibi birçok atlılar da avlanmak için dağa, ormana gidiyorlardı.

Ertesi gün Çalık yine erkenden kalktı. Bugün tok olduğu için gücü yerinde idi. Artık ok atarken kolu titreyip gözü kararmazdı. Torbasına iri bir et parçası koyduktan sonra çadirdan çıktı. Ortalık karlarla örtülmüştü. Dün gece epey kar yağmış, bu da atlar için kötü olmuştu. Çalık tokken iyi düşünürdü. Bir gün önceki sinama onun kulağına küpe olmuştu. O artık bugün tavşan yahut geyik vurmaya değil, kuş avlamaya gidecekti.

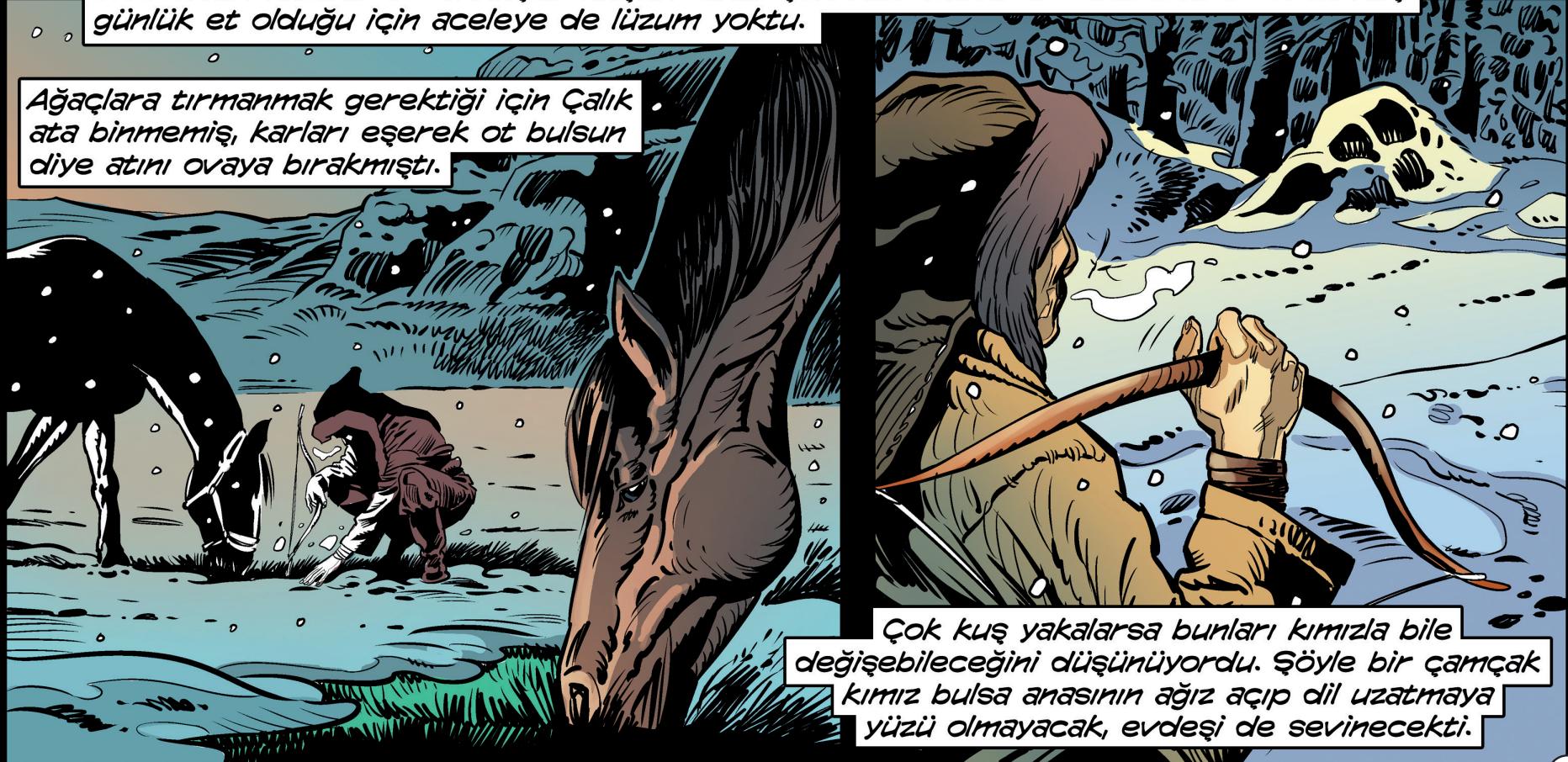
• 10. BÖLÜM

ÇALIK İŞ ARDINDA

Çalık eskiden beri bu ormanda küçük kuşlar avlar, bunun için de ağaç dallarından yaptığı ince okları kullanırdı. Bu kuşlar küçük fakat çok tatlı olurlardı. Nasıl olsa evde birkaç günlük et olduğu için aceleye de lüzum yoktu.

Ağaçlara tırmanmak gereği için Çalık ata binmemiş, karları eşerek ot bulsun diye atını ovaya bırakmıştı.

Çok kuş yakalarsa bunları kırmızla bile değiştireceğini düşünüyordu. Şöyledir bir çamçak kırmızı bulsa anasının ağız açıp dil uzatmaya yüzü olmayacağı, evde de sevinecekti.

Çalık ormana varınca gözüne
kestirdiği bir çam ağacına tırmandı.

Çam ağacından
yapılan oklar
küçük kuşları
vurmada
daha çok
işe yarıyordu.

Rüzgâr esmiyor, kuşbaşı kar yağıyordu.
Kendini bir dala iyice yerleştirdikten sonra
bıçağı ile dalları keserek yontmaya başladı.

Dallardan
yaptığı okları
sadığına
yerleştirirken
birdenbire
gözleri
ileriye takıldı.

Karşidan iki yaya
konuşarak
yavaş yavaş
geliyorlardı.

Çalık bunları
görünce
düşündü.

Bunlar da av için gelseler
böyle yürümezlerdi
dedi.

Gelenler, biraz daha yaklaşınca Çalık
onların iki Çinli olduğunu anladı. İki Çinli,
Çalık'ın ağacına doğru geliyorlardı.

Dikkatle bakan Çalık bunlardan birinin
Van-zin-şan olduğunu tanıdı.

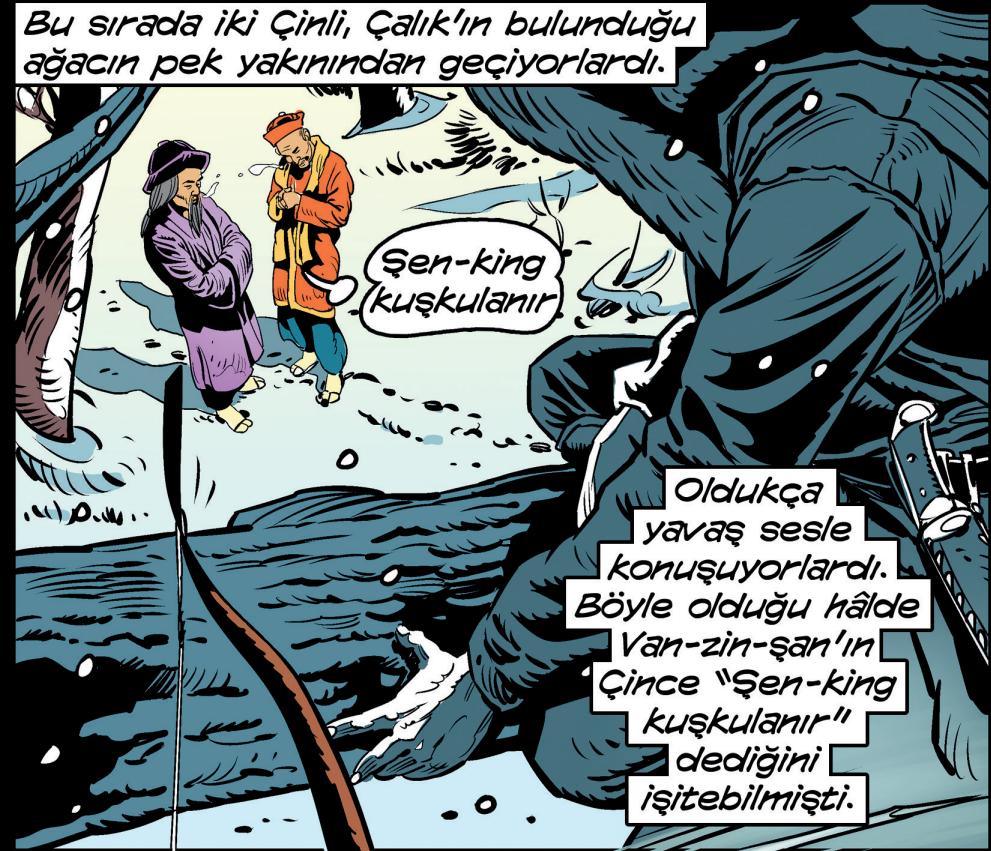

Ötekine gelince. Bu yoksul kılıkçı, çirkin yüzü herifi tanır gibi oluyordu ama kim olduğunu hatırlayamıyordu.

Bu sırada iki Çinli, Çalık'ın bulunduğu ağacın pek yakınından geçiyorlardı.

Çalık, gerek Şen-king'in, gerekse Van-zin-şan'ın pek kurumlu oldukları için bu kılıksız Çinli ile ne konuştuğuna şaşıyordu.

At sağa! Çalık, uzaklaşan Çinlilerin ardından baktıktan sonra.

ve ilk okunu fırlatarak karşı ağaçlardan birinden bir kuş vurdu.

Çalık her vurduğu kuş için bir ağaç inip yine bir ağaca çıkararak öğleyi buldu.

20 kuş vurmuştu. Bu, az bir şey değildi. Şimdi gidip bunları vererek kırmızı almaya bakmak gereki.

